

## چگونه می‌توانم در ایمان خود رشد کنم؟

جرمی واکر

تصور کنید مردی در دریایی طوفانی در حال غرق شدن است که حلقه‌ی نجاتی به‌سوی او پرتاب می‌شود. با درماندگی آن را می‌گیرد، به آن می‌چسبد، و خود را درون آن جای می‌دهد. سرانجام او شروع به سوار شدن بر امواج هولناک می‌کند. او که هنوز پُر از ترس‌ها و تردیدها است، نگران است مبدا حلقه‌ی نجات او را به نحوی رها کند و او در اعماق آب فرو رود. تصور کنید متوجه می‌شود که دفترچه‌ی ضدآبی به حلقه متصل است. آن مرد مضطرب—با وجود شرایط—شروع به خواندن می‌کند و درمی‌یابد که دفترچه فضایل نجات‌دهنده‌ی زندگی او را می‌ستاید. او درباره‌ی مواد سازنده‌اش، ویژگی‌های طراحی‌اش، و قدرت فوق‌العاده‌ی شناوری و قابل‌اعتماد بودن آن می‌خواند. او می‌خواند که چگونه به‌طور کامل آزمایش شده است، چگونه سنگین‌ترین وزن‌ها را در خروشان‌ترین دریاها تحمل کرده است، و اینکه هرکسی که به آن چنگ زده است، هرگز غرق نشده است. همان‌طور که می‌خواند، اعتمادش افزایش می‌یابد.

آیا او هنوز در میان طوفان‌های دریاست؟ بله. آیا امواج سهمگین گاه‌به‌گاه می‌توانند هنوز باعث نگرانی عمیق او شوند؟ بله. آیا او امن‌تر یا محفوظ‌تر از پیش است؟ خیر. او به همان اندازه امن و محفوظ است که وقتی برای نخستین بار به آن نجات‌دهنده‌ی زندگی چنگ زد؛ تنها اکنون اعتماد بیشتر و پیوسته در حال رشدی نسبت به توانایی آن در نگاه‌داشتن او از میان تمام خطرات و سختی‌هایی که با آن‌ها روبه‌رو است، دارد، تا زمانی که سرانجام از آب بیرون کشیده شود و با امنیت به خشکی آورده شود.

با اذعان به محدودیت‌های این تمثیل، اجازه دهید چند شباهت برای رشد ایمان پیشنهاد کنم. هنگامی که گناهکاری برای نخستین بار به عیسی توکل می‌کند، آن گناهکار نجات می‌یابد و در امنیت است. هیچ‌کس و هیچ‌چیز نمی‌تواند او را از دست‌های عیسی بیرون کند. او به‌قدر ممکن محفوظ است. اما شاید هنوز امنیت خود را به‌طور کامل درک نکند. او آن‌قدر می‌داند که نزد مسیح بیاید، اما نیاز دارد بیشتر درباره‌ی مسیحی بداند که نزد او آمده است. اعتماد او تنها هنگامی افزایش می‌یابد که بیشتر درباره‌ی نجات‌دهنده‌ای بداند که به او توکل کرده است. این چگونه می‌تواند محقق شود؟

نخست، رشد روحانی از طریق کلام خدا حاصل می‌شود. این همان کتابی است که نه‌تنها انسان را به‌واسطه‌ی ایمان به مسیح برای نجات حکیم می‌سازد، بلکه مرد خدا را نیز کامل می‌کند. مسیحیان همیشه به انجیل نیاز دارند. ما باید چشمان خود را بر مسیح ثابت نگه داریم، تا «رسول و رئیس کهنه‌ی اعتراف ما، یعنی عیسی» را در نظر آوریم (عبرانیان ۳: ۱). توجه کنید که چگونه در برابر همه‌ی دام‌ها و اندوه‌های زندگی ایمانی، و همه‌ی عوامل حواس‌پرتی و فریب تعلیمات نادرست، رسولان، مسیح و او را

مصلوب شده در برابر دیدگان قوم خدا قرار دادند تا ایمانشان افزایش یابد. با مطالعه‌ی مسیح در کلام خدا، «به‌سوی پیشوا و کامل‌کننده‌ی ایمان، یعنی عیسی نگران باشیم»، و بدین ترتیب ایمان ما رشد می‌کند.

راه دوم برای رشد در ایمان، دعا کردن به خداست تا روح او ایمان بزرگ‌تری را ایجاد کند. او بخشنده‌ی ایمان است، و بنابراین باید همان کسی باشد که آن را تقویت می‌کند. شاگردان دعا کردند: «ایمان ما را بیفز!» (لوقا ۱۷: ۵). پدری پریشان‌حال فریاد زد: «ایمان می‌آورم ای خداوند، بی‌ایمانی مرا امداد فرما!» (مرقس ۹: ۲۴). چنین دعا‌هایی به ما یادآوری می‌کنند که ایمان حقیقی می‌تواند ضعیف‌تر یا قوی‌تر باشد و به ما نشان می‌دهند که یکی از راه‌های افزایش ایمان، درخواست آن است. در پاسخ، مسیح خود را بیشتر بر ما مکشوف می‌سازد. شاید نداریم، زیرا نخواسته‌ایم (یعقوب ۴: ۲)؟

راه شیرین دیگر برای افزایش ایمان، رفاقت با مقدسین است. دنیا ایمان ما را می‌فرساید و شیطان به آن حمله می‌کند، ما را از مسیح منحرف می‌سازد، از حقیقت بازمی‌دارد، و توجه ما را به چیزهای دیگر جلب می‌کند. یکی از لذت‌بخش‌ترین راه‌ها برای مقابله با این امر، گذراندن وقت با قوم خدا، و سخن گفتن از آنچه به ملکوت تعلق دارد، است (ملاکی ۳: ۱۶-۱۸). در چنین معاشرتی با مقدسین، احساس ما نسبت به امور آسمانی تازه و احیا می‌شود و تسلی‌ها منتقل می‌گردند (اول تسالونیکیان ۴: ۱۸؛ ۵: ۱۱).

این ما را به تجربه می‌رساند—هم تجربه‌ی خودمان و هم دیگران. خواندن کتاب مقدس برای ما آشکار می‌سازد که چگونه ایمان قوم خدا از میان آزمایش‌ها افزایش می‌یابد. ابراهیم، پدر ایمانداران، هم آزمون‌های ایمان داشت و هم پیروزی‌های آن (رومیان ۴: ۲۰). نویسندگان مزامیر با یادآوری اعمال گذشته‌ی خدا خود را تقویت می‌کردند. خواندن و گوش دادن به سخنان دیگر ایمان‌داران، چه در گذشته و چه در حال، درباره‌ی چگونگی پایداری و یاری خداوند به آنان، ارزشمند است. در نظر آورید که هر موحی که ما را غرق نمی‌کند، بار دیگر پایداری صخره‌ای را که بر آن ایستاده‌ایم، و کارایی نجات‌دهنده‌ی بزرگ زندگی‌مان را ثابت می‌کند.

این صرفاً ایمان ما نیست که ما را نجات می‌دهد. این خطر وجود دارد که به قدرت ایمان خویش اعتماد کنیم، تا اینکه به خود خداوند توکل کنیم. این مسیح است که ما را به واسطه‌ی ایمان نجات می‌دهد. مسیح همان مرد نیرومندی است که ایمان به او چنگ می‌زند، و ما بر او توکل می‌کنیم، و اوست که نجات می‌دهد. همان‌طور که به او می‌نگریم، ایمان ما باید افزایش یابد. بنابراین، در بیانات اسحاق واتس، چنین می‌خوانیم:

اگر همه‌ی لشکرهای مرگ،

و نیروهای ناشناخته‌ی جهنم،

سخت‌ترین صورت‌های خشم و شرارت خود را

آشکار سازند،

من ایمن خواهم بود، زیرا مسیح  
قدرتی برتر و فیضی محافظ  
به‌نمایش می‌گذارد.

این مقاله بخشی از مجموعه «مبانی شاگردی مسیحی» است.

این مقاله در وبسایت لیگونیر منتشر شده است.

**کشیش جرمی واکر**، شبان کلیسای باپتیست میدن‌باور در بریتانیا است. او نویسنده‌ی چندین کتاب از جمله «زندگی در مسیح: شاگرد شدن و شاگرد ماندنِ خداوند عیسی مسیح» است.